

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobkyně: **Alena S.**
bytem xxx, xxx
zastoupena Mgr. Janem Švarcem, advokátem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. MPSV-2019/218059-911,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. MPSV-2019/218059-911 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 16. 8. 2019, sp. zn. 44507-18-AB, č. j. 1296252/19/AB, jímž bylo dle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o státní sociální podpoře“), rozhodnuto o odejmutí dávky státní sociální podpory přídatek na dítě ode dne 1. 12. 2018, protože nárok na dávku zanikl ke dni 30. 11. 2018.
2. Žalobkyně v podané žalobě namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného posouzení právní otázky. Žalovaný dle jejího názoru neodůvodnil, na základě jakých zákonných skutečností měl nárok na dávku zaniknout ke dni 30. 11. 2018, ačkoliv podle § 49 odst. 1 zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje Veberová Petra

státní sociální podpoře vzniká dnem splnění všech podmínek stanovených tímto zákonem a zaniká pouze z důvodů uvedených v tomto zákoně. Dle žalobkyně však žádný z těchto důvodů nebyl naplněn. Žalobkyně je toho názoru, že důvodem pro zánik nároku na dávku nemůže být skutečnost, že dávka již byla přiznána v jiném řízení o žádosti o dávku. Žalovaný se mylně domnívá, že pokud přizná dávku v jednom řízení pod určitou spisovou značkou, musí ji odejmout, pokud byla zároveň duplicitně přiznána pro stejné období v jiném řízení pod jinou spisovou značkou. Zákon nespojuje přiznání dávky v jiném řízení se zánikem nároku na dávku, odejímat dávku z tohoto důvodu je navíc dle žalobkyně nesmyslné, jelikož přiznáním dávky v jednom řízení toto řízení končí a samotná dávka jej již poskytována mimo jakékoliv správní řízení. Žalobkyně uvedla, že odejmutím dávky v jiném řízení zahájeném z moci úřední je tato dávka odejmuta zcela, a to bez ohledu na to, kolika rozhodnutími byla (duplicitně) přiznána. Žalobkyně je přesvědčena, že v případě ponechání rozhodnutí o odejmutí dávky v platnosti by vyplacené částky představovaly bezdůvodné obohacení.

3. Dále žalobkyně namítá, že z napadeného rozhodnutí nelze seznat, ve které věci bylo vydáno, tedy zda bylo vydáno v řízení o odejmutí přídatku na dítě zahájeném oznámením ze dne 26. 9. 2018, č. j. 1528796/18/AB, oznámením ze dne 6. 3. 2019, č. j. 398251/19/AB, nebo oznámením ze dne 14. 8. 2019, č. j. 1286523/19/AB, neboť správní orgán pro všechna řízení o odejmutí dávky z moci úřední používá shodnou spisovou značku, ačkoliv jde o samostatná správní řízení. Napadené rozhodnutí je proto dle žalobkyně nezákonné i z tohoto důvodu.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul průběh předmětného řízení a k žalobním námitkám uvedl, že vzhledem k tomu, že v určitém období (tj. prosinec 2018) došlo k souběhu nároku na výplatu téže dávky (přídatku na dítě), přistoupil správní orgán za účelem řešení této kolize, neboť dávka může být za téže období přiznána pouze jednou) k odejmutí jedné z dávek, a to konkrétně dávce přiznané v řízení sp. zn. 44507-18-AB, neboť v řízení sp. zn. 33553-18-AB byla dávka vyplacena. Žalovaný má za to, že rozhodl věcně správně, pokud žalobkyni odejmul dávku přídatku na dítě od 1. 12. 2018, která jí byla již jednou za toto období přiznána a vyplacena, a to jako dávku neprávem (podruhé) přiznanou ve smyslu § 53 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře. Žalovaný se naopak neztotožňuje s argumentací žalobkyně v tom, smyslu, že řízení je jen samotné přiznání dávky a duplicitní přiznání dávky za stejné období neznamená povinnost dvojí výplaty dávky, a to z důvodu, že výplata dávky je výkonem rozhodnutí, které bezprostředně navazuje na konkrétní správní řízení a konkrétní rozhodnutí co do důvodu a výše. Dále žalovaný uvedl, že veřejnoprávní předpisy včetně zákona o státní sociální podpoře mají stanovena jasná pravidla pro vracení dávek, civilní předpisy o bezdůvodném obohacení se zde neuplatní, k čemuž odkázal na § 62 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře s tím, že o takový případ se u žalobkyně nejedná. Závěrem žalovaný uvedl, že se jedná o totéž řízení vedené pod sp. zn. 44507-18-AB, kdy žalobkyni uvedená oznámení z roku 2019 byla vydávána následně po zrušení předchozího rozhodnutí odvolacím orgánem, všechna žalobkyni uvedená oznámení se tedy týkají řízení o odejmutí dávky přídatku na dítě od 1. 7. 2018. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
5. Ze spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
6. Dne 9. 5. 2018 žalobkyně požádala o dávku státní sociální podpory přídatku na dítě (dále též „dávka“) s nárokem ode dne 9. 2. 2018, která byla řešena pod sp. zn. **44507-18-AB** a která jí byla přiznána oznámením č. j. 1306927/18/AB ze dne 17. 8. 2018.
7. Rozhodnutím ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1661127/18/AB, byla dávka od 1. 7. 2018 odejmuta. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 1. 2019, č. j. MPSV-2018/8891-911, a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.
8. Rozhodnutím ze dne 15. 3. 2019, č. j. 446771/19/AB, bylo znovu rozhodnuto o odejmutí dávky od 1. 7. 2018. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze

dne 25. 6. 2019, č. j. MPSV-2019/128916-911, a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

9. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 16. 7. 2019, č. j. 1378523/19/AB, vyslovil, že nárok na dávku státní sociální podpory přídavek na dítě od 1. 7. 2018 trvá. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 11. 2019, č. j. MPSV-2019/218061-911 tak, že jej zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění žalovaný shrnul předchozí průběh řízení a uvedl, že rozhodnutí o trvání nároku na dávku bylo vydáno v souladu se zákonem o státní sociální podpoře, neboť z předchozího průběhu řízení vyplývá, že žalobkyně měla na dávku nárok od 9. 2. 2018 a dávka jí byla vyplácena do 30. 6. 2018. Jelikož nebyl shledán zákonný důvod pro odejmutí dávky, nárok na dávku pokračoval a v tomto smyslu vydal správní orgán prvního stupně své rozhodnutí o trvání nároku na dávku od 1. 7. 2018.
10. Dne 31. 3. 2019 žalobkyně podala novou žádost o dávku státní sociální podpory přídavek na dítě (dále též „dávka“) s nárokem ode dne 31. 12. 2018, která byla řešena pod sp. zn. **33553-19-AB** a která jí byla přiznána oznámením č. j. 1137474/19/AB ze dne 19. 7. 2019.
11. Dne 16. 8. 2019 rozhodl správní orgán prvního stupně rozhodnutím č. j. 1296252/19/AB o odejmutí dávky (řešené pod sp. zn. **44507-18-AB**) ode dne 1. 12. 2018. Důvodem tohoto rozhodnutí je skutečnost, že žalobkyně podala dne 31. 3. 2019 žádost o dávku státní sociální podpory přídavek na dítě s datem přiznání od 31. 12. 2018, v době podání žádosti však měla běžící dávku státní sociální podpory přídavek na dítě, která byla u odvolacího správního orgánu. Ten následně vrátil tuto dávku k novému posouzení a dávka byla žalobkyni zpětně vyplacena za měsíce červenec 2018 až listopad 2018. Správní orgán prvního stupně dále uvedl, že vzhledem k tomu, že dávka řešená pod sp. zn. 44507-18-AB hlásila s žádostí ze dne 31. 3. 2019 duplicitu, byla dávka sp. zn. 44507-18-AB k 30. 11. 2019 ukončena, aby mohla být schválena žádost o dávku ze dne 31. 3. 2019 s platností od 31. 12. 2018. Aby nedošlo od prosince 2018 k souběhu výplaty dávky na základě dvou rozhodnutí, tj. ze dne 16. 7. 2019, č. j. 1378523/19/AB (sp. zn. 44507-18-AB), a ze dne 19. 7. 2019, č. j. 1137474/19/AB (sp. zn. 33553-19-AB), rozhodl správní orgán prvního stupně o odejmutí dávky řešené pod sp. zn. 44507-18-AB ode dne 1. 12. 2018.
12. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul předchozí řízení a odvolací námitky žalobkyně, a dále zopakoval veškeré rozhodné skutečnosti zjištěné ze spisového materiálu. K odvolací námitce žalobkyně žalovaný uvedl, že všechna vydaná oznámení o zahájení řízení zmíněná žalobkyní v odvolání se týkají dávky státní sociální podpory přídavek na dítě s nárokem ode dne 1. 7. 2018 vedeném pod sp. zn. 44507-18-AB a vzhledem k časové posloupnosti bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno na základě zahájení správního řízení ze dne 14. 8. 2019. Dále pak žalovaný na základě zjištěných skutečností konstatoval následující. Správní orgán prvního stupně měl řízení o žádosti žalobkyně o přídavek na dítě podanou dne 31. 3. 2019 s nárokem ode dne 31. 12. 2018 vedenou pod sp. zn. 33553-19-AB, zastavit podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu ve spojení s § 48 odst. 1 téhož zákona, neboť řízení ve stejné věci již bylo zahájeno podáním žádosti žalobkyně o přídavek na dítě ze dne 9. 5. 2018 (tj. sp. zn. 44507-18-AB). S ohledem na skutečnost, že na základě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 16. 7. 2019, č. j. 1378523/19/AB, sp. zn. 44507-18-AB, bylo rozhodnuto o pokračování nároku na přídavek na dítě od 1. 7. 2018 a tato dávka byla žalobkyni vyplacena za měsíce červenec 2018 až listopad 2018, a zároveň dne 19. 7. 2019 byl oznámením č. j. 1137474/19/AB, sp. zn. 33553-19-AB, přídavek na dítě přiznán od 31. 12. 2018 a tento byl vyplacen za měsíce prosinec 2018 až březen 2019, tedy že správní orgán prvního stupně zvolil postup vyhovění nové žádosti o dávku s nárokem od 31. 12. 2018 vedenou pod sp. zn. 33553-19-AB a dávku od prosince 2018 žalobkyni vyplácel, nelze dle žalovaného postupovat jinak, než dávku přiznanou s nárokem od 1. 7. 2018 vedenou pod sp. zn. 44507-18-AB odejmout. Žalovaný s odkazem na § 51 odst. 7 zákona o státní sociální podpoře připomněl, že splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku přídavek na dítě jen po část kalendářního měsíce, náleží tato dávka ve výši, v jaké náleží za celý kalendářní měsíc. K odvolací

námítce žalobkyně žalovaný uzavřel, že vzhledem k tomu, že přídavek na dítě náleží jen jednou, nelze vést dvojí řízení v téže věci, a proto byl přídavek na dítě v jednom řízení odejmut. Závěrem žalovaný přisvědčil žalobkyni v tom, že správní orgán prvního stupně pochybil, když v prvostupňovém rozhodnutí neuvedl, dle jakého ustanovení zákona o státní sociální podpoře přídavek na dítě ode dne 1. 12. 2018 odejmul, vzhledem k tomu, že však žalobkyně nebyla zkrácena na svých právech, rozhodl žalovaný tak, jak je uvedeno výše.

13. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
14. Podle § 2 písm. a) bodu 1 zákona o státní sociální podpoře jsou dávky státní sociální podpory dávky poskytnuté v závislosti na výši příjmu přídavek na dítě.
15. Podle § 17 zákona o státní sociální podpoře má nárok na přídavek na dítě nezaopatřené dítě, jestliže rozhodný příjem v rodině nepřevyšuje součin částky životního minima rodiny a koeficientu 2,70.
16. Ustanovení § 18 zákona o státní sociální podpoře upravuje výši přídavku na dítě v závislosti na věku nezaopatřeného dítěte.
17. Podle § 51 odst. 7 zákona o státní sociální podpoře splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na dávky uvedené v § 2 písm. a) bodech 1 a 2 jen po část kalendářního měsíce, náleží tyto dávky ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.
18. Ustanovení § 19 zákona o státní sociální podpoře upravuje výplatu přídavku na dítě.
19. Podle § 49 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře nárok na dávku vzniká dnem splnění všech podmínek stanovených tímto zákonem.
20. Podle § 54 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře nárok na dávku nezaniká uplynutím času, není-li tímto zákonem stanoveno jinak.
21. Podle § 67 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře se řízení o změně výše již přiznané dávky nebo o jejím odnětí nebo o zastavení její výplaty zahajuje na návrh oprávněné osoby nebo z moci úřední krajskou pobočkou Úřadu práce. Řízení se nevede v případě změny výše dávky, jejího odnětí nebo zastavení výplaty dávky podle § 61 a v případě výplaty rozdílu mezi výší rodičovského příspěvku a dávek nemocenského pojištění podle § 30b odst. 3; o těchto skutečnostech se vydává oznámení. Řízení o změně výše dávky a řízení o zastavení její výplaty se nevede v případě vyplacení zbývající částky rodičovského příspěvku podle § 30 odst. 6; o této skutečnosti se vydává oznámení.
22. Podle § 66 odstavce 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená dopisu.
23. Soud uvádí, že v projednávaném případě došlo k situaci, kdy totožná dávka – tj. dávka státní sociální podpory přídavek na dítě byla žalobkyni v totožném období – tj. od prosince 2018 přiznána na základě dvou správních řízení. Konkrétně se jedná o řízení vedené pod sp. zn. 44507-18-AB k žádosti žalobkyně o dávku ze dne 9. 5. 2018, kdy dávka byla žalobkyni přiznána oznámením č. j. 1306927/18/AB ze dne 17. 8. 2018, a to s nárokem ode dne 9. 2. 2018. V rámci tohoto řízení správní orgán prvního stupně žalobkyni dávku sice následně odejmul (ode dne 1. 7. 2018), ale předmětné rozhodnutí o odejmutí dávky bylo k podanému odvolání žalobkyně žalovaným zrušeno, a to dokonce dvakrát, přičemž závěrem správní orgán prvního stupně vydal dne 1. 11. 2019 rozhodnutí o tom, že nárok na dávku ode dne 1. 7. 2018 trvá. Byť se jedná o procesně chybné

rozhodnutí (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 5. 2020, č. j. 2 Ad 2/2020 – 15), z uvedeného vyplývá jednoznačný závěr o trvání nároku žalobkyně na dávku, a to ode dne 1. 7. 2018 dále, kdy uvedený závěr obstál i v rámci soudního přezkumu. Zároveň však byla dávka žalobkyni přiznána i v řízení vedeném pod sp. zn. 33553-19-AB k žádosti žalobkyně o dávku ze dne 31. 3. 2019, kdy dávka byla žalobkyni přiznána oznámením č. j. 1137474/19/AB ze dne 19. 7. 2019, a to s nárokem ode dne 31. 12. 2018.

24. K dané situaci by nedošlo, pokud by správní orgán prvního stupně řízení vedené pod sp. zn. 33553-19-AB k žádosti žalobkyně o dávku ze dne 31. 3. 2019 v souladu s § 66 odst. 2 správního řádu zastavil z důvodu, že v totožné věci již bylo zahájeno řízení – tj. konkrétně řízení vedené pod sp. zn. 44507-18-AB k žádosti žalobkyně o dávku ze dne 9. 5. 2018. Namísto tohoto procesně správního postupu však správní orgán prvního stupně postupoval tak, jak je uvedeno výše, tj. vyhověl druhé žádosti žalobkyně o dávku s nárokem ode dne 31. 12. 2018. S ohledem na znění § 51 odst. 7 zákona o státní sociální podpoře tedy v období od prosince 2018 nastala situace, kdy totožná dávka byla žalobkyni přiznána duplicitně.
25. Uvedenou situaci pak správní orgán prvního stupně vyřešil s ohledem na skutečnost, že v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 33553-19-AB byla dávka žalobkyni za období od prosince 2018 již vyplacena tak, že žalobkyni dávku přiznanou v řízení vedeném pod sp. zn. 44507-18-AB od prosince 2018 odejmul. Tímto, byť procesně nesprávným postupem, dosáhl správní orgán prvního stupně toho, že aktuálně existuje jen jedno řízení, v rámci kterého byla dávka v období od prosince 2018 žalobkyni přiznána a v důsledku toho i vyplácena. Tento postup pak byl k odvolání žalobkyně aprobován i ze strany žalovaného.
26. Na základě uvedeného nelze než konstatovat, že zvoleným postupem (a v důsledku toho i napadeným rozhodnutím) správní orgány předešly souběhu totožných dávek (dávky státní sociální podpory přídavek na dítě) přiznaných žalobkyni pro stejné období (od prosince 2018), dosáhly tedy stavu, který je předpokládán právními předpisy – dávka je žalobkyni přiznána a vyplácena právě jen jednou.
27. Skutečnost, že správní orgán prvního stupně odejmul žalobkyni dávku prvně přiznanou, tj. v řízení vedeném pod sp. zn. 44507-18-AB, je dána pouze praktickými důvody, kdy v tomto řízení ještě nebyla dávka žalobkyni vyplacena. Jak již soud uvedl výše, tento byť procesně nesprávný postup vede v případě žalobkyně pouze k tomu, aby bylo dosaženo souladu faktického stavu s právními předpisy. Ačkoliv lze žalobkyni přisvědčit v tom, že zákon o státní sociální podpoře nespojuje přiznání dávky v novém řízení se zánikem nároku na dávku přiznanou původním řízením, soud žalobě nevyhověl, neboť postupem správního orgánu nebyla žalobkyně zkrácena na právech, která jí přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Žalobkyni odejmutím dávky ode dne 1. 12. 2018 v řízení vedeném pod sp. zn. 44507-18-AB nevznikla v daném případě žádná újma na jejích právech, neboť dávka s nárokem od prosince 2018 jí nadále zůstala přiznána v řízení vedeném pod sp. zn. 33553-19-AB, a tato je jí rovněž vyplácena.
28. Soud uzavírá, že žalobou napadeným rozhodnutím ani rozhodnutím prvostupňovým nebylo zasaženo do právní sféry žalobkyně, prvostupňové rozhodnutí nezasáhlo do práv, která žalobkyni náleží, přičemž do práv žalobkyně nijak nezasáhlo ani žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Ostatně žalobkyně ani v žalobě nenamítala žádné zkrácení na právním zájmu, zásah do její právní sféry ani žádný jiný negativní dopad žalobou napadeného rozhodnutí či rozhodnutí prvostupňového do jejích práv či jejího právního postavení, ale omezila se pouze na prosté konstatování nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného posouzení právní otázky (nesprávný procesní postup). Závěr přijatý v prvostupňovém rozhodnutí však nic nemění na postavení žalobkyně, nárok na dávku v období od prosince 2018 nadále trvá, tj. postavení žalobkyně jakožto příjemkyně dávky zůstává stejné, jaké bylo v době před odejmutím jedné z duplicitně přiznaných dávek. Žádný dopad do právní sféry žalobkyně pak s ohledem na

výše uvedené samozřejmě nemá ani žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

29. Žalobní argumentace spočívající v tvrzení, že při ponechání napadeného rozhodnutí v platnosti budou vyplacené dávky představovat bezdůvodné obohacení je nepřipadná, jelikož dávky žalobkyni náleží na základě jejich přiznání v řízení vedeném pod sp. zn. 33553-19-AB. Podstatné v dané věci je, že dávka je žalobkyni pro období od prosince 2018 přiznána a vyplácena právě jen jednou, jak předpokládá zákon o státní sociální podpoře, a nikoliv duplicitně, jak by tomu bylo v případě ponechání napadeného rozhodnutí v platnosti a současné existenci jiného rozhodnutí přiznávající pro totožné období totožnou dávku.
30. Závěrem pak soud dodává, že nelze přisvědčit žalobkyni v tom, že není možné seznat, ve které věci bylo napadené rozhodnutí vydáno. Jednoznačně se jedná o odejmutí dávky přiznané v řízení vedeném pod sp. zn. 44507-18-AB, jak vyplývá nejen z úvodní části rozhodnutí prvostupňového, ale zcela explicitně pak zejména z rozhodnutí žalobou napadeného, konkrétně ze strany 2 odůvodnění. Žalovaný na základě spisového materiálu předloženého správním orgánem prvního stupně k odvolací námitce žalobkyně konstatoval, že se jedná o řízení vedené pod sp. zn. 44507-18-AB a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě řízení o odejmutí dávky zahájeného dne 14. 8. 2019. Tento závěr je podložen spisovým materiálem. Soud připomíná, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je v rámci soudního přezkumu pohlíženo jako na jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 As 63/2011 – 92). To především znamená, že případné nedostatky v prvostupňovém rozhodnutí může napravit druhostupňový orgán. Ani tuto žalobní námitku proto soud neshledal důvodnou.
31. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. prosince 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje Veberová Petra

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně